

בש"פ 7809/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון
בש"פ 7809/20

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה שנייה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ט"ו בכסלו התשפ"א (1.12.2020)

בשם המבקשת: עו"ד רוני זלושינסקי
בשם המשיב: עו"ד עבד אבו עאמר

החלטה

בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים)

1. ביום 28.11.2019 הוגש נגד המשיב ונגד אדם נוסף (הוא הקטין-המשיב בבש"פ 7684/20, להלן: הנאשם 2)
כתבאישום, הכולל שני אישומים שמייחסים למשיב עבירות של אימים (לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977
(להלן: החוק), יחד עם סעיף 29(ב) לחוק); פציעה בנסיבות מחמירות (לפי סעיף 334 יחד עם סעיף 335(א)(1)-(2)
לחוק); קשירת קשר לביצוע פשע (לפי סעיף 499(א)(1) לחוק); נשיאת נשק ותחמושת (לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא
לחוק); רצח בנסיבות מחמירות (לפי סעיף 301(א)(9) לחוק); ניסיון לרצח (שתי עבירות לפי סעיף 305(1) לחוק);
נהיגה ללא רישיון נהיגה (לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961).

עמוד 1

המשיב והנאשם 2 (להלן ביחד: הנאשמים) הם בני דודים ויש להם משפחה בישראל ובטול כרם, שבשטחי יהודה ושומרון. כחודש לפני 28.10.2019, נתגלע סכסוך בין קרובי משפחה של הנאשמים לבין המתלונן, יליד 1997, תושב טול כרם. לפי האישום הראשון, ביום 27.10.2019 יצא המתלונן ממסעדה בטול כרם, ולידו נסעו ברכב המשיב ואחיו עומר. הם עצרו את הרכב בסמוך למתלונן. המשיב התקרב למתלונן והניח יד על צווארו. המתלונן ביקש מהמשיב להוריד את היד ואיים שיפגע בה אם לא יעשה כן. עומר הצטרף למשיב והקניט את המתלונן, ובהמשך נכנסו המשיב ועומר לרכב ונסעו מהמקום.

לאחר כחצי שעה, המתלונן עמד בסמוך למוקאטעה בטול כרם ולמקום הגיעו ברכב מוחמד עופי (להלן: מוחמד), אחיו של הנאשם 2 ואדם נוסף, ועצרו בסמוך למתלונן. מוחמד יצא מהרכב ושאל את המתלונן מה קרה בינו לבין אחיו עומר. מוחמד דחף את המתלונן ואמר לו "אני לא אוהב דיבורים אלא מעשים". בהמשך, שהה המתלונן במוקאטעה יחד עם ארבעה מחבריו. למקום הגיעו בשני כלי רכב הנאשמים, עומר, מוחמד, עופי עופי (להלן: עופי), נאצר עופי ואחרים (להלן כולם ביחד: החבורה). הנאשמים והחבורה יצאו מהרכבים כשבידיהם סכינים, והתקרבו למתלונן. משהבחין בכך המתלונן, שלף סכין אף הוא. המשיב איגף את המתלונן מאחור ודקר אותו בסכין יפנית ברכו. עופי איים על המתלונן כי "אנחנו לא רוצים אותך בסכין אנחנו רוצים אותך בירי". הנאשמים והחבורה נכנסו לכלי הרכב וברחו מהמקום.

לפי האישום השני, הנאשמים קשרו קשר לפגוע במתלונן, והמשיב הצטייד לשם כך באקדח טעון, ונאשם 2 – בסכין וברימון גז. ביום 28.10.2019 סמוך לשעה 18:44 ישבו המתלונן וארבעה מחבריו מחוץ למסעדה בשכונת אלמרבעה בטול כרם. הנאשמים הגיעו לאזור המסעדה, כשברשות המשיב האקדח הטעון וברשות הנאשם 2 הסכין ורימון הגז. אותה עת, הרחוב המה אדם. משהבחין המתלונן בנאשמים, ניגש אליהם והחל לשוחח עמם בקרבת המסעדה, ובהמשך הצטרפו אליו חבריו. המשיב החל לדחוף את המתלונן, שניסה להתחמק ממנו. הנאשמים התרחקו מספר צעדים לאחור, ואז שלף המשיב את האקדח וירה לעבר המתלונן כמה יריות ממרחק מטרים ספורים. המתלונן החל להימלט בריצה מהמקום, אך המשיב המשיך לרדוף אחריו ולירות לעברו. כתוצאה מהירי, נורה למוות בראשו ילד שעבר במקום. המתלונן התחבא בסמטה סמוכה, וחבריו מצאו מחסה מאחורי רכב חונה. הנאשם 2 רץ לעבר חבריו של המתלונן, הצביע למשיב על מיקומם וקרא לעברו "הם מאחורי הרכב, תירה בהם תירה בהם". המשיב לחץ על ההדק מספר פעמים וניסה לירות בהם, אך בשל מעצור באקדח לא התבצע ירי. הנאשמים נמלטו מהמקום בריצה, והנאשם 2 הפעיל את רימון הגז והשליכו ברחוב.

הנאשמים פגשו בקרבת מקום את מוחמד עמאש (להלן: עמאש), קרוב משפחתם, וביקשו שיסיעם ברכבו לישראל. המשיב ביקש מעמאש שיתיר לו לנהוג ברכב, על אף שלא הוסמך מעולם לנהיגה. המשיב נהג ברכבו של עמאש בדרך מטול כרם לישראל, והמשיך לנהוג ברכב לטייבה ומשם לבאקה אלגרביה.

2. יחד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת (להלן: המדינה) בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. לאחר מספר דחיות שהתבקשו מצד המשיב לצורך לימוד חומר החקירה, ביום 15.1.2020 הסכים המשיב לקיומן של ראיות לכאורה, ובית המשפט הורה על דחיית הדיון ליום 12.2.2020 ועל עריכת תסקיר שירות מבחן.

ביום 6.2.2020 הוגש התסקיר. בין היתר, צוין כי המשיב, רווק בן 18.5, גילה בעבר חוסר שיתוף פעולה עם שירות מבחן לנוער; וכי כיום מתנהל נגדו הליך משפטי בבית המשפט לנוער בכפר סבא, בגין עבירת גניבת רכב. שירות

מבחן העריך כי אם המשיב ישוחרר, נשקפת ממנו רמת סיכון גבוהה להמשך התנהלות אלימה, שתוצאותיה עלולות להיות ברמת חומרה גבוהה. זאת, בין היתר, בשים לב לחומרת המיוחס למשיב; גילו הצעיר ומעורבותו הקודמת בפלילים; התנהלותו השולית; היעדר דמות גברית מכוונת בשנות התבגרותו, לאחר פטירת אביו; תפיסת תפקידו במשפחה, כשהוא חסר הכישורים והבשלות הרגשית המתאימים; וקושי בולט מצדו להתמודד באופן לא פוגעני עם לחצים בחייו. שירות מבחן לא בא בהמלצה על שחרור המשיב ממעצר, משלא התרשם כי החלופה שהוצעה – מעצר בית בבית אמו בטיבה, בפיקוחה ובפיקוח אחותו – מפחיתה סיכון להמשך התנהלות אלימה ושולית מצדו. כמו כן, צוין כי קיימים מוקדי סיכון הנובעים מסכסוך לא פתור מול משפחת אביו של המשיב, כשלא ברור עד כמה מדובר בסכסוך נפיץ; וכי המשיב נעדר כישורים להתמודדות מתונה, ונשקפת ממנו רמת סיכון ומסוכנות גבוהה במצבי לחץ.

ביום 17.2.2020 הוגש תסקיר משלים, לבחינת אפשרות שילובו של המשיב במסגרת חוץ-ביתית. שירות מבחן ציין כי לא עלו אינדיקציות לדפוסים התמכרותיים מצד המשיב שמצריכים מענה בדמות קהילה טיפולית סגורה, ולכן אין הוא מתאים לטיפול בתחום ההתמכרויות. לנוכח האמור, ובשל רמת הסיכון הגבוהה להמשך התנהלות אלימה, שירות מבחן לא המליץ על שחרור המשיב ממעצר.

ביום 23.2.2020 הורה בית המשפט לשירות מבחן לבחון אפשרות של מסגרת חוץ ביתית למשיב, להבדיל ממסגרת טיפולית. בתסקיר משלים שהוגש ביום 15.3.2020, שירות מבחן בחן מפקחים שהוצעו לפקח על המשיב במעצר בית בבית דודתו, אך לא המליץ עליהם לתפקיד זה. באשר למסגרת חוץ ביתית, שירות מבחן ציין כי בכל הנוגע למבוגרים, להבדיל מקטנים, לא ידוע לו על קיומן של מסגרות חוץ ביתיות שאינן ייעודיות. שירות מבחן שוב לא בא בהמלצה על שחרור המשיב ממעצר.

3. לאחר שדיונים בתיק נדחו פעמיים לבקשת המשיב, ביום 4.5.2020 הוחלף ייצוגו, והדיון נדחה לבקשתו לצורך לימוד התיק. בהמשך נדחה הדיון פעמיים נוספות לבקשת המשיב.

4. ביום 7.6.2020 הורה בית משפט קמא על מעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו. נקבע כי המשיב אינו בשל לרמת הציות הנדרשת במעצר בפיקוח אלקטרוני או בחלופת מעצר; כי מדובר במעשים חמורים מאד וכי הסכנה הנשקפת מהמשיב גדולה; וכי טיב הסיכון אינו מוגבל ליישוב זה או אחר.

ביום 23.8.2020 הורה בית משפט זה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים, בהסכמתו (החלטת כב' השופט מ' מזוז בבש"פ 5766/20).

5. ביום 20.10.2020 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים. במסגרת הבקשה נטען, בין היתר, כי התיק נחקר על-ידי הרשות הפלסטינית (להלן: הרשות), כשהחומר שנמסר מהרשויות הישראליות הוא מכלי שני; וכי לנוכח המצב הביטחוני כיום ניתקה הרשות את קשריה עם ישראל לעניין שיתוף פעולה בחקירות, כך שלא ברור מה ישמש הבסיס למשפט.

בית המשפט הורה על דחיית הבקשה, וקבע כי לא ניתן לומר שהמשיב צפוי לשהות חודשים ארוכים במעצר סרק, לנוכח מועדי ההוכחות הקבועים בתיק; כי המותב שידון בתיק העיקרי יידרש לטענות שהעלה המשיב; וכי בשלב זה

אין בטענות אלו כדי לשנות את החלטת המעצר בתיק חמור כל-כך.

6. באשר לתיק העיקרי, ביום 9.12.2019 הוקרא למשיב כתב האישום, וביום 20.4.2020 הוא מסר כפירה כללית. מתן מענה מפורט נדחה שוב ושוב לבקשת המשיב, תחילה לצורך היערכות למתן מענה ולהגשת בקשה לגילוי חומרי חקירה, ובהמשך לצורך הסדרת ייצוג. ביום 15.10.2020 התקיים דיון בבקשה לקבלת חומרי חקירה, ובית המשפט קבע שלנוכח חוסר שיתוף פעולה בין ישראל לרשות, לא ניתן לתת צו לקבלת החומרים, והורה למדינה לעקוב אחר חידוש שיתוף הפעולה עם הרשות.

בדיון מיום 21.10.2020 ציין בית המשפט כי לנוכח הקשיים בתיק, בין היתר לגבי השגת חומרים המצויים ברשות והתייצבות עדים מהרשות, התיק לא בשל לשמיעת הוכחות. בהסכמת הצדדים, בוטל מועד ההוכחות הראשון שנקבע ליום 10.11.2020 ובמקומו נקבע דיון תזכורת. נקבע כי יתר מועדי ההוכחות, הקבועים לחודשים נובמבר-דצמבר 2020, יעמדו בעינם. בדיון מיום 10.11.2020 ביקשו הנאשמים לדחות את המענה לכתב האישום, אך בית המשפט הורה להם להגישו עד ליום 12.11.2020. בית המשפט הורה למשיב לפרט את טענות הזוטא עד לאותו מועד, והורה על הותרת מועדי ההוכחות על כנם. אלא שעקב מחלתו של ב"כ הנאשם 2 בקורונה, מספר מועדים בוטלו, אך נקבעו שלושה מועדי הוכחות חלופיים לחודש זה - ליום 10.12; 21.12; ו-29.12.

משחלפו 90 יום מאז ההארכה הקודמת, הוגשה הבקשה דנן.

7. עניינו בפרשת רצח, והלכה עמנו כי "רק במקרים נדירים ביותר ויוצאי דופן, ניתן יהיה להסתפק בחלופה למעצרו של מי שמואשם בעבירה של רצח בכוונה תחילה, שהיא החמורה שבעבירות" (בש"פ 3707/19 מדינת ישראל נ' עמית פוגל, פסקה 7 והאסמכתאות שם (1.6.2019)). החשש להימלטות הוא אינהרנטי כמעט בכל תיק פשע חמור, ובמקרה דנן עוד יותר, בשל גישתו של המשיב לשטחי הרשות וקרובי משפחתו בטול כרם.

אכן, קצב ניהול המשפט אינו משביע רצון, אך עיקר העיכוב נופל לפתחו של המשיב ובאי כוחו (דאז). לכך יש להוסיף כי ביני לביני חודש שיתוף הפעולה הבטחוני עם הרש"פ, כך שיש להניח כי תוסדר הגעתם של העדים משטחי הרש"פ.

לא נעלם מעיני כי על הנאשם 2 ניתן צו מעצר בפיקוח אלקטרוני, אך המדובר בקטין, ופער הגילאים בינו לבין המשיב הוא שנה וארבעה חודשים.

8. בהינתן מסוכנותו של המשיב כפי שעולה מתסקירי שירות המבחן ומהחלטתו של בית המשפט קמא שהורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים (כשלעצמי תמהתי אם נוכח האמור בהחלטה היה מקום לשלוח מלכתחילה את המשיב לתסקיר, על אחת כמה וכמה לשלושה תסקירים) - הרי שהכף נוטה בבירור להמשך מעצרו של המשיב.

9. אשר על כן, אני נעתר לבקשה ומאריך מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 26.11.2020, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 68404-11-19 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ט"ו בכסלו התשפ"א (1.12.2020).

ש ו פ ט
